

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 3P/14/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515206614
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Macúchová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3515206614.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Evou Macúchovou vo veci starostlivosti súdu o maloletú T. E., L.. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov T. E.T., L.. XX.XX.XXXX, J. C., K. Š. XXX/XX a S. T., L.. XX.XX.XXXX, J. C., G.L. XXX/XX, o zníženie výživného, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh otca na zníženie výživného z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným dňa 01.07.2015 žiadal otec dieťaťa o zníženie vyživovacej povinnosti na mal. T. zo sumy 50,- eur na minimálnu výšku, a to z dôvodu, že je od 06.10.2014 nezamestnaný a jeho jediným príjmom je mzda, na základe dohody o pracovnej činnosti.

Matka s návrhom nesúhlasila. Uviedla, že otec si vyživovaciu povinnosť riadne neplní a za zanedbanie povinnej výživy je na základe jej oznámenia aj trestne stíhaný. Dlh na výživnom vyrovnal, v súčasnej dobe však opätovne prestal platiť riadne výživné. Ďalej uviedla, že je na rodičovskej dovolenke a má aj príjem na základe dohody o pracovnej činnosti. Dieťa od septembra chodí do materskej škôlky. Z dôvodu zabezpečenia bývania si vzala úver na prestavbu bytu svojej matky, v ktorom s dieťaťom žije.

Kolíznym opatrovníkom maloletého dieťaťa navrhol návrh zamietnuť, pričom poukázal na to, že otec dieťaťa nepreukázal, že si po strate zamestnania aktívne hľadal prácu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 3C/48/2013, správou o príjme otca a matky, potvrdeniami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom a ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 22.10.2013 č.k. 3C/48/2013 -58 bolo zastavené konanie o určenie otcovstva k mal. T., z dôvodu, že otec uznal otcovstvo a súčasne bola schválená rodičovská dohoda o úprave práv a povinností k mal. T., na základe ktorej bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť výživné od narodenia dieťaťa do 31.08.2013 po 75,- eur mesačne a od 01.09.2013 po 50,- eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.11.2013.

V čase tejto poslednej úpravy výživného mala maloletá asi 9 mesiacov, jej matka bola na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 199, 60 eura a prídavok na dieťa. Otec bol nezamestnaný, bol zaevidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Jeho posledný zamestnávateľ pred

rozhodnutím o výživnom bol C. D..O..M.. C., kde bol v pracovnom pomere od 01.05.2013 do 31.08.2013 a pracovný pomer ukončil dohodou.

Maloletá má v súčasnosti takmer 3 roky a od septembra tohto roku navštevuje materskú škôlku, za ktorú matka platí mesačne 45,- eur.

Matka maloletej je stále na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 eura mesačne a prídavok na dieťa v sume 23,52 eura. Má príjem aj z pracovnej činnosti, ktorú vykonáva na základe dohody od 19.01.2015 do 18.01.2016, pričom dosiahla priemerný čistý príjem 32,94 eura mesačne. Aj s maloletou žije u matky v jej byte, ktorý predstavala, aby zabezpečila bývanie pre dcéru. Prestavbu financovala z úveru, ktorý spláca po 135,- eur mesačne, na poplatky a ostatné náklady na bývanie v byte matke neprispieva. Nevlastní žiaden majetok, ani nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

Otec maloletej v súčasnej dobe pracuje na základe dohody o vykonaní práce a podľa potvrdenia zamestnávateľa má príjem asi 111,- eur mesačne. Podľa jeho vyjadrenia iné príjmy nemá. Predtým bol zamestnaný iba niekoľko dní, zamestnávateľ s ním skončil pracovný pomer v skúšobnej dobe. Dosahoval príjem asi 380,- eur. Následne sa zaevidoval na úrade práce, určitú dobu poberal dávky v hmotnej núdzi a z evidencie bol vyradený po tom, čo začal pracovať v terajšom zamestnaní na základe dohody. Naďalej žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá má invalidný dôchodok vo výške 350,- eur mesačne, za nájomné a energie platia asi 230,- eur mesačne. Otec nevlastní žiaden majetok, nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

Otec sa s maloletou nestretáva, nepožiadala o úpravu styku s dieťaťom. Výživné platí nepravidelne a bol aj uznaný vinným trestným rozkazom tunajšieho súdu, ktorý nie je zatiaľ právoplatný, zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy. Otec sa iným spôsobom na výžive dieťaťa nepodieľa, o dieťa sa nezaujíma.

Podľa § 78 ods. 1 a ods. 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov .

Podľa § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Predmetom konania je návrh otca na zníženie výživného na maloleté dieťa, ktorý odôvodňuje tým, že je nezamestnaný.

Podmienkou pre opakované rozhodnutie súdu o výživnom je zmena pomerov, ktorá je upravená v citovanom zákonnom ustanovení. Dôvodom na zmenu rozhodnutia o výživnom je len podstatná zmena tých okolností /či už na strane oprávneného alebo povinného/, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Pri rozhodovaní o výživnom, teda aj o znížení výživného, súd vychádza zo zásad pre určenie výživného stanovených v ust. § 62 Zákona o rodine. Predovšetkým platí, že povinnosť vyživovať dieťa patrí medzi základné povinnosti rodičov. Pri určení jej rozsahu sa vychádza zo schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča a prihliada sa aj na to, ktorý z rodičov

a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča a súd neberie do úvahy pri skúmaní možností a schopností, ako aj majetkových pomerov povinného rodiča, výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrhu na zníženie výživného nie je možné vyhovieť. Nebola preukázaná žiadna zmena pomerov na strane otca maloletej, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Pomer na jeho strane sa od poslednej úpravy výživného v podstate nezmenili. Aj v čase poslednej úpravy výživného bol otec nezamestnaný. Aj keď je v súčasnej dobe jeho preukázateľný príjem len 111,- eur mesačne, súd vychádzajúc aj z citovaného ustanovenia § 75 ods.1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného sa prihliadne aj na tzv. potencionalny príjem, t.j. príjem, ktorý by mohol povinný dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností. Vek otca maloletej, jeho zdravotný stav, ale aj dosiahnuté vzdelanie, sú dobrými predpokladmi na to, aby si otec maloletej prácu našiel. Navyše nepreukázal, že si skutočne aj aktívne lepšie platené zamestnanie hľadá. Súd zdôrazňuje, že každý rodič má v prvom rade povinnosť zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť finančné prostriedky na uspokojovanie iných svojich potrieb. Tak ako matka maloletej, ktorá popri osobnej starostlivosti o dieťa, si zabezpečila aj iný príjem, aby uspokojila predovšetkým potreby maloletej, má takéto možnosti aj otec dieťaťa. V konaní bolo preukázané, že tento si riadne svoje rodičovské povinnosti neplní, nepodieľa sa na starostlivosti o dieťa žiadnym spôsobom a aj vyživovaciu povinnosť určenú takmer v minimálnej výške si riadne neplní.

Záverom súd konštatuje, že za daného stavu nie je možné znížiť výživné na maloleté dieťa zo strany jeho otca, keďže nie je možné vychádzať len z reálneho príjmu otca, ale z príjmu, ktorý by mohol pri vyvinutí aspoň určitej snahy dosahovať (aspoň vo výške minimálnej mzdy - v súčasnej dobe 380,- eur mesačne). Toto napokon preukazuje matka maloletej, ktorá sa snaží i popri starostlivosti o dieťa dosiahnuť taký príjem, aby mohla vo vyššej miere zabezpečiť potreby dieťaťa. Tento záujem zo strany otca však súd nezistil. Otec sa spolieha na to, že všetky potreby dieťaťa zabezpečí jeho matka. Navyše treba uviesť, že pomery od poslednej úpravy výživného na strane dieťaťa sa zmenili a doteraz určené výživné nie je postačujúce z hľadiska uspokojovania všetkých potrieb dieťaťa, ktoré začalo chodiť do predškolského zariadenia a náklady na jeho potreby sa tým zvýšili.

Z týchto dôvodov súd návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).